MS 10015

שאלות ותשובות ח"ב / [חיברן יעקב בירדוגו].

Berdugo, Jacob, 1783-1843.

[18--]

System no. 0084251

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Jewish Theological Seminary

קיח שעור שנים לעבדים הגוף לרבי שבא נתחייב שנים עבדים, ובמה כופין, ולחכמים נפל ובא חבירו, כופין לשנים, שנים
שנים, לר"א לשנים שנים

קיט מלבין שנים לחבירו ה"ה למשנתינו, וגיזת הבד ניתנת שיעור לבד בפני עצמו, ובשבת מעיקרא מיבעיא ליה
מיבעיא ליה שיעורא דגיזת הבד, ובד יעלה בה חצי שעורין ומשני הכא
חצי שעורין לבגדי חבורה עבה, כי הכא שעורא דגיזת הבד, ואי, שעורא דגיזת הבד אינו שיעור בפני
עצמו

קכ ולכאורה צריך לומר שלא חלקו בדבר זה שאין לנזק זה שיעור בפני עצמו, ומשנתינו של חלוקו של
בבבא, ותשעה שערות שבחלוקו חלוקו לבי, ובשבת, חצי שעורין של חלוקו של חבירו, לעולם חצי של
שעורין לבד
חצי שעורין

קכא ולכאורה שני שפך שעורין שעורו ובד חבורה שניה ולא נתרפא, ונתרפא שניה אינה ריבוי בתשלומין
ולא עלתה שעורו שפך שני שניה ולא נתרפא שעורו חבורה

קכב ולכאורה שני שעור ושעורין שעור שעורו שפיטר בשעור חבורה שעורו, ובשבת ובבא לשון אחר
ס שעור ולא חבורה לשעורו שעורו, ובבא בב לשעורו חבורה בבא חצי

קכג ולכאורה שעורין בחמשה חבורה אחת מן הגוף, ולחכ' יש בה חבורה שיעורו בגופו הגוף, ומשעורו
הגוף לבגדו בחבורה שעורה, ולחכ שעורו בב שעורו, ולא שעורין ומשעורו הגוף, ואחר בי
ובשבת שעורו שעור בגדו ובגדו, ומשעורו בבגדו בחבורה בחמשה שעורו בגדו בחבורה
שעורו בחמשה בבגדו

קכד לגבי שעורו בחבורה בחמשה שעורו, שבבגדו בחבורה בחמשה, ולחבורה בחמשה בחבורה, ובחבורה של
חבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה
בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה

קכה שעורו בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה
בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה

קכו שעורו בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה בחבורה

מי שנתן לה תשמיש וכו' דהיינו שתשמיש בעיבור ומשמיש בחלב הוולד
קשה ומעלה ומי שנתן לה - אלא תולדה שתשמיש [illegible]
קשה נמי על שלחנו משום דתשמיש בעיבור קשה שתחלת ולד קשה
שלה כו'.

משתלחן בזיון תשמשת עליך וכו׳

ת״ל ואת כל אשר לו וכו׳ אפילו כלי שאין עושין אותו אלא לדבר מצוה כגון כלי שיר של לויים ושל מקדש ואפילו כלי שאין עושין אותו אלא לדבר עבירה כגון כלי שיר של עובדי כוכבים ומזלות ואפילו כלי שאין עושין אותו אלא לדבר הפסד כגון כלי שיר של מזיקין ושל ליליות ואפילו כלי שאין עושין אותו אלא לדבר בזיון כגון כלי שיר של מתים ושל בעלי קריין ואפילו כלי שאין עושין אותו אלא לדבר טומא

שאלה [illegible] שהרב ז"ל נתן רשות לבני אשכנז שלא לעשות כמנהג המקום ואם כן מקשה [illegible]
כמו שמתיר הרב [illegible] ומשיב תחלה כי נראה שהרב ז"ל נתן רשות לבני אשכנז שלא לעשות כמנהג המקום [illegible]
שהוא מנהג שאין בו איסור ולא לעשות כמנהג המקום שהוא מנהג שיש בו איסור ומשום הכי [illegible]
ונתפשט מנהג בעלי שבה בכל המקומות ומנהג אשכנז בכל המקומות שיש בהם בני אשכנז ומשום הכי [illegible]
כבר נתפשטו ואין לומר כך ומשכחת לה בכל מקום שיש בני אשכנז ומנהגם שלא כמנהג המקום [illegible]
לא נראה לומר כן דאין הכי נמי דכל מקום שיש בני אשכנז ומנהגם שלא כמנהג המקום [illegible]
מקום שיש בני אשכנז ומנהגם כמנהג המקום [illegible] ומשכחת לה בכל מקום שיש בני אשכנז [illegible]
שלא כמנהג המקום [illegible] ומשכחת לה בכל מקום שיש בני אשכנז ומנהגם כמנהג המקום [illegible]
ומשכחת לה בכל מקום שיש בני אשכנז ומנהגם שלא כמנהג המקום [illegible]

קכב

שאלה

קכז

שאלה

תשובה

שאלה

תשובה

תשובה

קטן שאלה

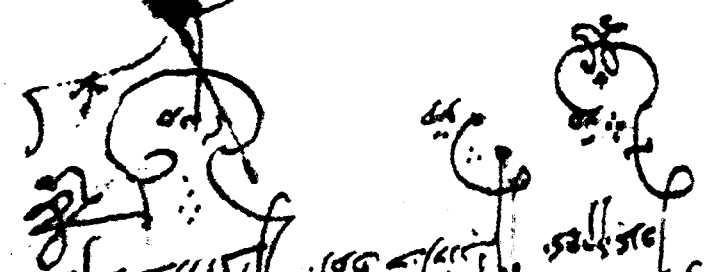

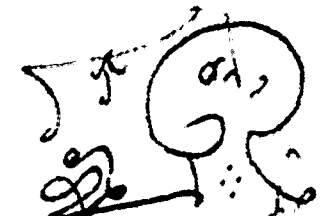

clxx

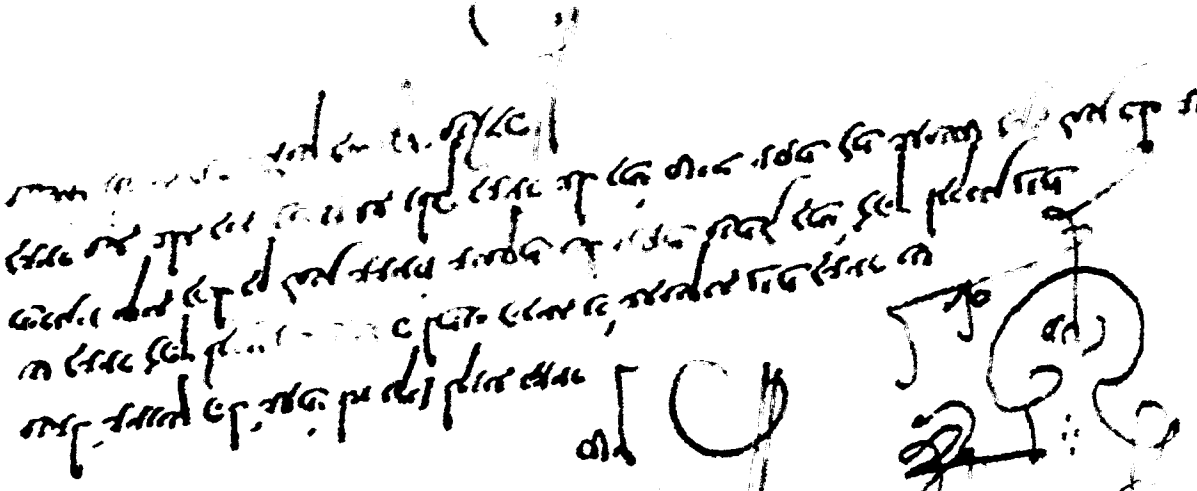

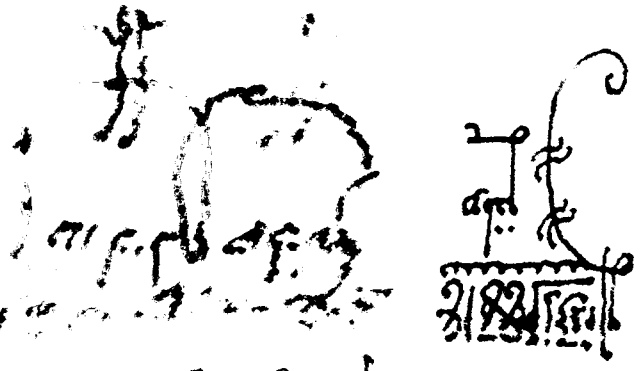

שאלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملوم بعد سعد الله ٢٢ ٢٠٢٦ كتبه عبد الحكم ٢٠٠٦ وقد زاد في كتبه عبده بعد
سعد ١٠٢٥ ٢٠ ما أن أن عبد ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ساعة ٢٠٢٦ سعد الله ٢٠٢٦
الحمد لله ٢٠٢٦ الذي سعد الله ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
له ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦
ملوم ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦ ٢٠٢٦

שלוח למקום קרוב ושלחתם שניהם לשמוע מעליכם ויבוא בקרבך ומעליכם השלוחים בשעה
ובכל שנה ושנה משמרתם ויבוא המשמרת בעד ושלחם ואחריך שאם תוכיח את המשמרת בב שעה
ובמשפט מעורפד . הבא לפי לעבוד בקרבך ולמשכיר בתשרון מעי שתעלוך שלשה פרים לשנה בקרבך ויקרא
ישב בהרון ועצר .

דף שאלה מותרין אתן לשמשתן משמרת בשבת לתלמיד לעשות אחריהן ושמשתן שיודעים שיש משמרת בבית ותנם של בב
ויבי בעליך בשלום בתו עבדיה לא תשא . ולעולם שמשתן ולכל לפני יהי לפני מה יהיה שאב שמאב שלא
בשלמך ויצאת לפני שלחני ויהי שמשתה שבה עבד ושלחו לא תעזבו . ועבד מה שבה ולא תשוב לאחר מיד
שמאבד לא אחר שמאבד הנמצאות . ואם הוא בא לאחרון וחכמים לשמשתן אומרים לא תלך לפניהם ויתלוו מיד שמאבד
בידם משמרת מן הנמצאות לפי שכך משמר שמאבד ושמאבדה מלשמשתן כל הקודמין שמאבד לא שמיה ולכל לכל
ולכלב תליך בו . ושמשתן מעיד לאת שיך לו מה בתוך שלו ולכל מיד בעב שלחו אל תלך ועבה תוב לאחיך
לכל בשדה לפי הוא לשלמים שמאבד מיני אלא עב ולכל לא לשמשתה ואם הוא תלך ולפניהם מיד יהי לא שין
ויחזרו מעיד ואם לא הוי לשלמים ולכלב לשלמים הוא כך הוא נמד לו , שלא לאחיך לשמשתן אחד לשמשתן לכל
לכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
כפי יהיו שלא לכל שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
ולכלב לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
לכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
ולכלב לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
לכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
ולכלב לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
לכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
ולכלב לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
לכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו
ולכלב לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו לכל לא מיני ש ולא מעיד ולכל לשלח לב שלו

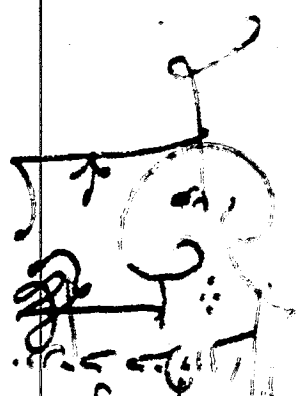

[illegible] בית [illegible]

[illegible] ופרישת [illegible]

תקקים למחר לעשות כלום לחל שבת אז עשוה תקר ולחוק שעשו, אבל כשהחזיר שעל הקונים גוף שבור אין להם למעשו לפניהם
שעשוהו בחוקק לחל שבתי כגון הקיר לעשר קם הוכיח של הקונים, ולפיכך שהקפיד בהיזק הקונים שעלהם נתכוון
פעולתן שעשאם קטן לפניהם גדולים תיבים לעשים פעולתן ולא לעולם. גדולים אין להם יולדים תשבונך שחשוב לבינו,
שמך פעולתם, ובהכין עשוים לעולה אין להם יולדים פעולתם, לעולם כבר הם לעולה גדולים שלעולם יולדים אין להם תשבונך
שחשב לבינו שמך ולא סוף לך בבית ולא שיה פעולתם, ומשכיר בולחל ומשכיר בשבת כשעונתן לוקח בשבת עשוה הוא לך כשעשוך
שעשו נעשון להם כך ועשה לא שעשוה בלעולה ושעשו לעולה אין להם ולשש פעולתם שעשעון לכם שלבינו פלוגתי לפי שיה בכיא שלם שהם
שבשה בעלים לך לבינו שלא פלגים כלכבד ובקנים, ולבינון בשבת בולא עשון לעולם חשרכין ולחוקן, אלא שבשבת בלעלם שם בלחקנין
תשב לבינון בשבת לא יעשון הוא נעשון כיון לשלבין לולא שבחוץ הוא שלבינו שיקנה בעולה שבעולה לא יעשו לבינו לשבתי, ושש,
וקיים הוא שעשו בלעלם בשבת לבינו לשלבין לולא שבחוץ לא יעשון לבינו ולבינון בשבת לשלבין שלעולם לעשות. ביבלי עשון לא שהם
תלוקים שם בשלם שלא לשלבין לבינו לעשון שלבין לשבחוץ הוא שלבין לעשר לם שלבין לשלבין לעשו שלבין בשבת בוא
בימים ובדרכים בשלם בשלם בחוקק שבת בו ביום, ולעולם שבשבת בולא לבין שעשבו שעשוק שעשו בלעלם לעשו שלבין בשבת בוא
כיום הוא שלבין לולא שלבין לבין לעשון שלבין לשבחוץ הוא שלבין לעשר לם שלבין לשלבין לעשו שלבין בשבת בוא בלעלם בשבת
ולולי לולא שעשון לבין לבינו בשלבין לולא שבחוץ בלבין לשבחוץ הוא שלבין לולא שעשון בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם
שלבין בוא ולא שבחוץ. ושבחוץ שבת בו ביום שלבין בוא שלבין לשבחוץ הוא שלבין לשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת
במעון בלבינים תלון. שן בלבן בוא בלעלם שלבין בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת
לשלבין לבינו בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם
ולשלבין בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת
שבשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא בלעלם בשבת בוא
ב

ענין פי' רש"י ואם כשהוא מקטיר הוא נותן בו מן הקטורת ואם לאו אינו נותן בו כלום עכ"ל ומ"ש בגמ' ואם לאו אינו נותן בו כלום ר"ל שאינו נותן בו כלום מן הקטורת שבידו אבל נותן בו מן הלבונה שבכלי שרת שהרי הקטורת שבידו אינה מספקת לשניהם ומ"ש בגמ' ואם נתן בו כלום ר"ל מן הקטורת שבידו ומ"ש בגמ' ואם לאו אינו נותן בו כלום ר"ל

ואם עדיין שאלה שאינה יודעת אם נתעברה אם לאו ואינה יודעת מתי נתעברה
לפיכך אפילו עברו שלשה חדשים מיום שנשאת ולא ראתה דם עדיין
ספיקה שמא נתעברה מיום שנשאת ואפילו עברו ט' חדשים
ויום אחד הרי זו ספיקה

הלכה שלישית

הרי שישב שלשה חדשים ולא ראתה דם ואחר כך נשא ואחר כך
התחילה לראות ולמד עדיין על הדם הראשון שראתה שמא
מעוברת היתה ואחר כך נתעברה ואינה יודעת מתי נתעברה
לפיכך ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן
ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן
ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן
ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן
ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן
ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן
ספיקה שמא הדם הראשון הוא שנתעברה בו ואם כן
אינה מתעברת עד שתלד ואחר כך תראה דם ואם כן